

Item de ratione partuum.

CAP. XVI.

Idem lac femina non corrumpi aienti partu, si ex eodem viro rursus coeperit, arbitratur. Incipiente autem hoc statu aut desinente, conceptus facilius traduntur. Fecunditatis in feminis prerogativam accepimus, inunctis medicamine oculis, salivam infici. Caterum editis primores septimo mense gignentes, priusq; in supera fere parte, haud dubium est. Septimo eosdem decidere anno, aliosq; suffici. Quosdam & cum dentibus nasci, sicut M. Curium, qui ob id Dentatus cognominatus est: & Cn. Papyrium Carbonem, praclaros viros. In feminis ea res inauspicati fuit exempli regum temporibus. Cum ita nata esset Valeria, exitio civitati, in quam elata esset, futurum, responso aruspicum vaticinante, Suessam Pometiam illa tempestate florentissimam deportata est, veridico exitu consecuto. Quasdam concreto genitili gigni, in fausto omine, Cornelia Gracchorum mater indicio est. Aliqui vice dentium, continuo osse gignuntur: sicuti Prusiae regis Bithyniorum filius, superna parte oris. Dentes autem tantum inuncti sunt ignibus, nec cremantur cum reliquo corpore. Idem flammis indomiti, cavantur tabe pituita. Candorem trahunt quodam medicamine. Vsu atteruntur, multoq; primum in aliquibus deficiunt. Nec cibo tantum & alimentis necessarij: quippe vocis sermonisq; regimen primores tenent, concentu quodam excipientes ictum linguae, seriemq; structurae, atq; magnitudine mutilantes molientesue aut hebetantes verba: & cum defluxere, explanationem omnem adimentes. Quin & augurium in hac esse creditur parte. Triceni bini viris attribuuntur, excepta Turdulorum gente: quibus plures fuere, longiora promitti vitae putat spatia. Feminis minor numerus, quibus in dextra parte gemini superne, a canibus cognominati, fortuna blandimenta pollicentur, sicut in Agrippina Domitij Neronis matre: contra in laeva. Hominem prius quam genito dente cremari, mos gentium non est. Sed mox plura de hoc cum membratim historia decurret. Risisse eodem die quo genitus esset, unum hominem accepimus Zoroastren. Eidem cerebrum ita palpitasse, ut impositam repelleret manu, futurae praesagio scientiae. In trimatu suo cuiq; dimidiam esse mensuram staturae certum est. In plenum autem cuncto mortalium generi minorem in dies fieri, propemodum observatur: rarosq; patribus proceriores, consumentem ubertatem seminum exustione, in cuius vices nunc vergat aevum. In Creta terra motu rupto mote, inventum est corpus stans xlvi. cubitorum, quod alij Orionis, alij Oti fuisse arbitratur. Orestis corpus oraculi iussu refossam, vij. cubitorum fuisse monumentis creditur. Iam vero ante annos prope mille, vates ille Homerus non cessavit minora corpora mortalium quam prisca conqueri. Neuij Pollionis amplitudinem annales non tradunt. Sed quia populi concursu pene interemptus esset, prodigij vice habitum. Procerissimum hominem aetas nostra diuo Claudio principe

Gabbaram nomine, ex Arabia aduectum ix. pedum & totidem unciarum vidit. Fuere sub diuo Augusto semipede addito, quorum corpora eius miraculi gratia, in conditorio Salustianorum asseruabantur hortorum: Pusioni & Secundilla erant nomina. Eodem praeside minimus homo duos pedes & palmum Conopas nomine, in delicijs Iuliae neptis eius fuit: Et mulier Andromeda liberta Iuliae Augustae. Manium Maximum, & M. Tullium equites Romanos, binum cubitorum fuisse autor est M. Varro, & ipsi vidimus in loculis asseruatos. Sesquipedales gigni quosdam longiores, in trimatu implentes vitae cursum, haud ignotum est. Inuenimus in monumentis Salamiae Euthimenis filium, in tria cubita triennio adoleuisse, in cessu tardum, sensu hebetem: & iam puberem factum voce robusta, absumptum contractione membrorum subita triennio circumactum. Ipsi nos pridem vidimus eadem ferme omnia, praeter pubertatem, in filio Cornelij Taciti equitis Romani Belgicae Galliae rationes procurantis. Etrapeolos Graeci vocant eos: in Latino non habent nomen.

Insignia corporum.

CAP. XVII.

Quod sit hominum spatium a vestigio ad verticem, id esse passis manibus inter longissimos digitos observatum est: sicuti vires dextra parte maiores, quibusdam aequas utraq; aliquibus leua manu praecipuas: nec id unquam in feminis: Mares praestare pondere, & defuncta viventibus corpora omnium animalium, & dormientia vigilantibus. Virorum cadauera supina fluitare, foeminarum prona: velut pudori defunctarum parcente natura.

Exempla variarum figurarum. CAP. XVIII.

Concretis quosdam ossibus, ac sine medullis vivere accepimus. Signum eorum esse, nec sitim sentire, nec sudorem emittere: quaquam & voluntate scimus sitim victam: equitemq; Romanum Iulium Viatorem e Vocontiorum gente foederata, in pupillaribus annis aquae subter cutem fusae morbo prohibito humore a medicis, naturam fecisse consuetudine, atque in senecta caruisse potu. Nec non & alij multa sibi imperauere. * senectam

Diuerforum morum exempla. CAP. XIX.

Ferunt Crassum auum Crassi in Parthis interempti nunquam risisse, ob id Agelastum vocatum: sicuti nec fuisse multos. Socratem clarum sapientia eodem semper visum vultu, nec aut hilari magis aut turbato. Exit hic animi tenor aliquando in rigorem quaedam, toruitatemq; naturam duram & inflexibilem, affectusque humanos adimit, quales apathes Graeci vocant, multos eius generis experti: quodq; mirum sit, auctores maxime sapientiae, Diogenem cynicum, Pyrrhonem, Heraclitum, Timonem, hunc quidem etiam in totius odium generis humani euectum. Sed haec prae naturae insignia in multis varia cognoscuntur: ut in Antonia Drusi nunquam expuisse, in Pomponio consulari poeta nunquam ructasse. Quibus natura concreta sunt ossa, qui sunt rari admodum, cornei vocantur.

De fortitu